

त्रिसुगन्धि, स्त्री, (त्रयाणां सुगन्धिद्रव्याणां समाहारः।) त्रिजातकम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, अश्ववैद्यके। १२। ७३।

“त्वगेलापत्रसंयोगे त्रिसुगन्धि त्रिजातकम्। नागकेशरसंयुक्तं चतुर्जातकमुच्यते ॥”)

त्रिसुपर्णः, पुं, बहुचानां वेदभागः। तद्व्रतश्च। तद्योगात् पुरुषोऽपि त्रिसुपर्णः। इति मनु-टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥ (यथा, मनुः। ३। १२५।

“त्रिणाचिकेतः पञ्चामिच्छित्सुपर्णः षडङ्गवित् ॥”)

त्रिसोताः, [स] स्त्री, (त्रीणि सोतांसि यस्याः। यद्वा, त्रिषु लोकेषु स्वर्गमर्त्तप्रापातलेषु सोतांसि यस्याः।) गङ्गा। (यथा, माघे। ३। १०।

“अङ्गुष्ठनिष्कृतमिवोद्गुहसुचै-
स्त्रिसोतसः सन्ततधारमम्भः ॥”)

नदीभेदः। इति मेदिनी। से, ५४ ॥

त्रिहस्त्यं, त्रि, (त्रिवारं हस्तेन क्लृप्तम्। हस्त + “मतजनहलात् करखजल्यकर्मण्यु।” ४। ४। ६। ७।

इति यत्।) वारत्रयक्लृप्तञ्चम्। तत्पर्यायः।

त्रियुगाकृतम् २ तृतीयाकृतम् ३ त्रिचीत्वम् ४। इत्यमरः। २। ६। ६ ॥

त्रिहायणी, स्त्री, (त्रयो हायना यस्याः। “दाम-
हायनान्ताश्च।” ४। १। २७। इति डीप।

“त्रिचतुर्भ्यां हायनस्य।” इति ऋत्वम्।)

त्रिवर्षा गौः। इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

(यथा, कात्यायनश्रौतसूत्रे। २२। ६। १३।

“वत्सतयश्च त्रिहायण्योऽप्रीताः पञ्चवर्षा
राजीव एभ्यो नवनीत एभ्योऽष्टवर्षाः पिश्रव्यः
वारङ्गः ॥”) त्रौपदी। यथा,—

“कृते युगे वेदवती त्रैतायां जनकालजा।

द्वापरे त्रौपदीच्छाया तेन लक्ष्या त्रिहायणी ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलक्ष्मणखण्डम् ॥

(त्रिवत्सरे, त्रि। यथा, महाभारते। ३।

२३६। ६।

“अथ संस्मरणं कृत्वा लक्षयित्वा त्रिहायणान्।
वृत्तो गोपालकैः प्रीतो अहरत् कुरुनन्दनः ॥”)

वृट्, क ड ङ् छिदि। इति कविकल्पद्रुमः ॥

वृट्, यश्चि (सुरा-आत्म-दिवो-तुदा-परं-अवयव-
द्विधाभावमात्रे अक-छेदनमात्रे सकं-सेट्।)

इहो दन्धवर्गप्रथमादी। क ड, चोत्थते। य,

त्रयन्ति चोत्थति। तुदाद्यन्तर्गणस्यैव कुटा-
दित्त्वमिति। दिवादिपञ्चे न कुटादित्वम्। शि,

वृटति अवृटोत्। शेषस्तु विदीर्षभावेऽपि।

यथा, वृश्चदभीमघनुःकठोरनिन्द इति महा-
नाटकम्। मधुवनखरवृट्तिमिरकुम्भिकुम्भ-
म्याले। कचिन्नौभावेऽपि यथा। आट्टयुते

यद्द वृश्चयति वासस्तदा जघने इत्युक्तेः।

इति दुर्गादासः ॥

वृटिः, स्त्री, (वृथते इति। वृट् + “इयुपधात्
क्विन्।” उणां। ४। २। २५ इति इन् सञ्च कित्।)

वृहैजा। (यथा, सुश्रुते। उत्तरतन्त्रे। ५२।

“उनुकारिका सर्पिणि नागराणां
प्रका मन्त्रेणैस्त्वृटिकोपपन्नैः ॥”)

अस्याः पर्यायो यथा,—

“वयस्या तीक्ष्णगन्धा च हृत्सौजा त्रिपुटा
वृटिः ॥”

इति वैदकरत्नमालायाम् ॥

अल्पम्। संशयः। कालभेदः। स च इखा-
चरचतुर्भाग्यहणात्मकः। इत्यमरः। ३। ३। ३७ ॥

क्षयह्यात्मकः। इति तट्टीकायां खामी ॥

यथा, भागवते। ३। ११। ५।

“अखुर्द्धो परमाखू स्यात् त्रसरेखुख्यः स्मृतः।
जालाकैरश्मप्रवगतः खमेवावुपतन्नगात्।

त्रसरेखुखिकं सुक्ते यः कालः सा वृटिः
स्मृता ॥”)

वृटिवीजः, पुं, (वृटिरत्वं वीजमस्य।) कपुः।

इति शब्दमाला ॥

वृटौ, स्त्री, (वृटि + “कृदिकारादस्तिनः।” इति
वा डीव।) वृटिः। इत्यमरटीकायां भरतः ॥

वृनुप, वधे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-
सेट्।) वृनुपति। इति दुर्गादासः ॥

वृनुफ, वधे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट्।) वृनुफति। इति दुर्गादासः ॥

वृनुप, वधे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-
सेट्।) वृनुपति। इति दुर्गादासः ॥

वृनुफ, वधे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-
सेट्।) वृनुफति। इति दुर्गादासः ॥

वेता, स्त्री, (चीन् भेदान् इति प्राप्नोतीति। यद्वा,
त्रिभ्रमिता। एधोदरादित्वात् साधुः। एतन्नि-
वृत्तिर्यथा, हरिवंशे। २०५। ५।

“त्रिधा प्रणीतो ज्वलनो मुनिभिर्नैर्दपारगैः।
अतस्ते तालमापनो यदेकास्त्रिविधः कृतः ॥”)

दक्षिणाग्निः गार्हपत्यः आहवनीयः एकोक्त्वा
इदमग्नित्रयम्। इत्यमरः। २। ७। २० ॥ (यथा,
हरिवंशे। २६। ४५-४६।

“मथित्वाग्निं त्रिधा कृत्वा अयजत् स नराधिपः।
इद्वा यज्ञेभ्योऽविधेर्गतस्तीयां सलोकताम् ॥

गन्धर्वेभ्यो वरं लब्धा वेताग्निं समकारयत्।
एकोऽग्निः पूर्वमेवानीदौलक्ष्मीत्सकारयत् ॥”)

द्वितीययुगम्। तस्य योरमागं यथा,—

“त्रिचत्वारिंशच्छेषेण विंशत्सहस्राधिकेन च।
चतुर्थुगं परिमितं नरमानक्रमेण च ॥

द्विषट्क्षत्रपरिमितं वसवतिसहस्रकम्।
त्रैतायुगं परिमितं कालविद्धिः प्रकीर्तितम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसंख्यम् ॥ ॥

तस्य धर्मो यथा,—

“त्रैतायुगे समायाते धर्मैः पादोनतां गतः।
अल्पक्रीणान्विता लोकाः केचित् केचित् दया-

श्रयाः ॥

विष्णुध्यानरता लोका यज्ञज्ञानपरायणाः।
वर्णाश्रमाचाररताः सुखिनः सुस्थचेतसः ॥

क्षत्रा भूमिभ्युः शूद्राः सर्वे ब्राह्मणसेविनः।
ब्राह्मणश्च महात्मानो वेदवेदाङ्गपारगाः ॥

प्रतियहन्निवृत्ताश्च सत्यसन्वा जितेन्द्रियाः।
तपोव्रतरता निवर्ण हातारो विष्णुसेविनः ॥

कालवर्षो तद्विषाञ्च ख्यः सर्वाः पतिव्रताः।
बभुवरा च भ्रष्टाणा पुत्राश्च पित्रसेविनः ॥”

इति पाप्ने क्रियायोगसारः ॥

त्रैतायुगं, स्त्री, (त्रैतेव युगम्।) द्वितीययुगम्।

तस्योत्पत्तादि यथा,—

“कार्तिकशुक्लनवम्यां सोमवारे त्रैतायुगोत्पत्तिः।
तत्र अवतारत्रयम्। वामनपरशुरामश्रीराम-

चन्द्राः। पुष्यं त्रिपादम्। पापमेकपादम्।
पुष्यकरनामकं तीर्थम्। सायिको ब्राह्मणः।

अश्विगताः प्राण्याः। चतुर्दशहस्तपरिभ्रमो
मानवदेहः। दशसहस्रवर्षं परमायुः। अक्-

हार्थं रौप्यपाचम्। तद्युगाब्दाः १२६६०००।
तत्र राजानः सूर्यवंशीयवाजुकसगराशुमदस-

मङ्गसदिलीपभगीरथाजदशरथश्रीरामचन्द्रकुशी-
लवा एते चक्रवर्तिनः। तक्षकयम्।

दानधर्मरता निवर्ण तपस्या तीर्थदर्शनम्।
अग्निहोत्रपरा लोका राजानो यज्ञकारिणः ॥

तत्र तारकत्रचनाम।

रामनारायणानन्त मुकुन्द मधुसूदन।
क्षत्र्य केशव कंसारे हरे वैकुण्ठ वामन ॥”

इति मुद्राङ्कितपञ्जिकातः संयुहीतम् ॥

त्रैतायुगाद्या, स्त्री, (त्रैतायुगस्य आद्या प्रथमा
तिथिः।) त्रैतायुगारम्भतिथिः। सा च

कार्तिकशुक्लनवमी। तत्प्रमागं युगादाशब्दे
द्रष्टव्यम् ॥

त्रैघा, अ, (त्रिप्रकारम्। “संख्याया विधार्थं घा।”

५। ३। ४२। इति घा। “एधाच।” ५। ३।

४६। इति घा इत्येतस्य एधाच।) त्रिधा ॥

इति सुम्बनोधम् ॥ (यथा, ऋग्वेदे। १। २२। ७।

“इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रैघा निदधे पदम्।
संख्यलक्षमस्य पार्श्वरे ॥”)

त्रै, ड पालने। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-आत्मं-
सकं-अनिट्।) दन्धवर्गाद्यादिः। ड, त्रायते।

चक्रिंश्चाहोद्यादौ त्राहीति त्रायते चा विष्-
पञ्चात् चा इवाचरतीति कौ साध्यम्। कौशेद-

दादौ चा पठति। इति क्रमदीश्वरः। इति
दुर्गादासः ॥

त्रैगुण्यं, स्त्री, (त्रिगुणानां भावः कर्म वा।
त्रिगुण + ष्यञ्।) त्रिगुणधर्मः। सत्वरजस्त-

मस्त्वम्। यथा,—

“त्रैगुण्यविषया वेदा निष्कैगुण्यो भवार्जुन !।”
इति श्रीभगवद्गीता ॥

श्रौत्वसौगन्धमान्दम्। यथा,—

“त्रैगुण्यलक्षितेऽक्षारमरुद्धि रूपवीजिते ॥”
इति शिवरात्रिप्रवक्तव्या ॥

त्रिभिः पूरयश्च ॥

त्रैघं, अ, (त्रिप्रकारमिति त्रिधा। ततः “त्रिप्रोश्च
घसुञ्।” ५। ३। ४५। इति घा इत्यस्य घसुञ्।)

त्रिधा। इति सुम्बनोधम् ॥ (यथा, महा-
भारते। ३। ३२। ३२।

“सर्वमेव हृदनेके देवेनेके वदन्मृत।
पुंसः प्रथमज्ञं किञ्चित् त्रैघमेतन्निरुच्यते ॥”)